

Наталія Поліщук

**ІННОВАЦІЇ ПОЛІТОЛОГІЧНОГО ХАРАКТЕРУ
В МОВІ СУЧАСНОЇ ПУБЛІЦИСТИКИ
(НА МАТЕРІАЛАХ ГАЗЕТ «ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ»,
«УКРАЇНСЬКА ПРАВДА», «ГАЗЕТА ПО-УКРАЇНСЬКИ»,
«ВИСОКИЙ ЗАМОК»)**

Розглянуто суспільно-політичну лексику й термінологію, яка стала невід'ємним компонентом мови сучасних засобів масової інформації; проаналізовано лексико-семантичні процеси, які відбуваються в мові ЗМІ початку ХХІ століття; виявлено тематичні групи суспільно-політичної лексики й термінології; проілюстровано особливості вживання політичних інновацій в авторському тексті.

Ключові слова: українська мова, суспільно-політична лексика, термін, інновація, семантика, публіцистичний текст.

Обґрунтування наукової проблеми та її значення. Українська мова як мова державна обслуговує всі сфери життя й діяльності народу – у галузях економічній, політичній, культурній, соціальній та ін. Радикальні політичні зміни, що відбулися в нашій країні за останні 25 років, спричинили настільки ж радикальні зміни в словниковому складі української мови. Значні перетворення в політичному, економічному, культурному житті країни приводять до змін у мовній політиці, отже, лексичну систему мови поповнюють нові одиниці, які запозичуються разом із новими явищами та поняттями. Особливо ця тенденція виявляється в ЗМІ, де відображається ставлення суспільства до соціально-економічних і політичних перетворень у повному обсязі.

Мова масової комунікації відбиває всю багатofункціональність сучасної української мови, ступінь її інтелектуалізації та рівень культури. Як слушно зауважують дослідники українського лексикону початку ХХІ століття, «можна без перебільшення твердити, що у вивченні сучасної української «ново мови» перед веде саме публіцистика. Її можна вважати одним із тих потужних «тиглів», у яких сьогодні «варять» новий літературний взірць української мови, нову взірцеву мовну норму, зокрема, лексичну та словотвірну» [2, с. 9].

На сторінках сучасної газети найбільшою активністю позначена суспільно-політична лексика, адже вона становить ту частину словни-

ка, що утворює назви явищ і понять із суспільно-політичної, соціально-економічної, філософської сфери й особливо гостро реагує на зміни, що відбуваються у світі реалій. Номінації у сфері міжнародних відносин, правової діяльності, реалій внутрішнього політичного життя нашої держави та інших країн концентруються навколо найбільш актуальних проблем сучасності. Зміни в соціальному житті суспільства відразу знаходять своє відображення в суспільно-політичній лексиці.

Сьогодні лексика політологічного спрямування зазнає значних змін. Розширюється коло її користувачів, формується нова політична мова. Функціонування суспільно-політичної термінологічної лексики в мові сучасної публіцистики тісно пов'язане з виникненням неологізмів, що номінують численні нові реалії та поняття, породжені часом.

Незважаючи на велику кількість праць, різноманітність тематик і галузей дослідження суспільно-політичної лексики, низка завдань залишається нерозв'язаною. Тому в центрі нашої уваги – суспільно-політична лексика в мові новітніх мас-медіа.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Нові слова та вислови були в полі зору О. А. Стишова, О. А. Семенка, С. Й. Караванського, Ж. В. Колоїз, З. Е. Фоміної. Поняттям «суспільно-політична лексика» послуговується чимало українських (А. А. Бурячок, В. В. Жайворонок, О. О. Мороз, І. В. Холявко, І. М. Кочан) і зарубіжних (Т. Б. Крючкова, І. Ф. Протченко, Н. Г. Юзефович) лінгвістів. Покликуючись на них, ми дослідили функціонування суспільно-політичної лексики й термінології в засобах масової інформації та зробили висновки, які саме інновації політологічного характеру переважають у мові мас-медіа.

Отже, об'єктом дослідження є суспільно-політична лексика й термінологія в мові сучасних мас-медіа, дібрана з газет «Дзеркало тижня», «Газета по-українськи», «Високий Замок», «Українська правда» за період 2014–2016 рр.; предмет дослідження – функції аналізованих одиниць у газетному тексті. **Мета** – простежити появу нової лексики й термінології в публікаціях політичного спрямування, виявити її тематичні групи, з'ясувати особливості вживання в публіцистичному тексті.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Поява лексичних інновацій – процес перманентний і зумовлений насамперед розвитком економіки, науки, техніки, культури, новими історичними процесами державотворення, формуванням сучасного мислення, пошуками адекватних засобів мовного вираження. Виникнення нових слів у різні періоди історії української

мови відбувається неоднорідно, із неоднаковою інтенсивністю. За останнє десятиліття, порівняно за короткий часовий проміжок, лексико-семантичну систему української мови поповнила величезна кількість різноманітних інновацій.

Поява лексичної чи семантичної інновації завжди чимось зумовлена. На думку відомого українського мовознавця, професора В. В. Жайворонка, «або з'явилася потреба в слові, знакові нового поняття (яке саме по собі і потреба в якому завжди передуює слову), або постала необхідність поповнення того чи іншого семантичного поля новою чи оновленою функціональною одиницею, або ж новий (додатковий чи оновлений) зміст старого поняття (тобто нова семема) вимагає нової форми, отже, нового слова» [1, с. 35]. Нерідко саме завдяки сучасній публіцистиці, яка активно використовує нові лексичні одиниці, вони «поширюються серед мовців, проходять апробацію на доцільність використання і засвоєння, на відповідність системі мови, а згодом проникають і в інші функціональні стилі і після фіксації в загальномовних словниках дістають нормативну кодифікацію» [10, с. 241]. Відмова від колишніх соціальних, економічних, політичних і духовних засад «значно прискорила, вивела на поверхню еволюційно підготовлені процеси в мові і насамперед у її словниковому складі, який на початку ХХІ століття переживає неологічний бум» [6, с. 55].

Неологізми – складний і неоднорідний масив лексики. У сучасній лінгвістиці існують різні тлумачення учених щодо лексичних інновацій. Ми визначаємо неологізми як «слова, словосполучення, фразеологізми, окремі їхні значення, що з'явилися на певному етапі розвитку мови для позначення нових реалій і понять, периферійних номінацій, актуалізація яких зумовлена соціальними і територіальними чинниками функціонування літературної мови, а також okazіоналізми (індивідуально-авторські новації), використані одноразово в мовній практиці певного автора, видання, редакції чи в конкретному тексті. Новизну цих номінацій усвідомлюють мовці» [10, с. 46].

За нашими спостереженнями, у новітніх мас-медіа інновації політологічного характеру концентруються навколо понять, пов'язаних із тенденціями сучасного цивілізаційного процесу – *євроінтеграція, реінтеграція, експансія, багатовекторність, неоглобалізм, лібералізація, екстремізм, радикалізм* та ін., політичними кампаніями, рухами, доктринами – *геополітика, позаблоковість, клептократія, деконунізація, анексія, інвазія, деескалація* та ін.; соціальною стратифіка-

цією суспільства – *істеблішмент*, *люмпен-пролетаріат*, *середній клас*. Такі лексичні одиниці в тексті можуть набувати нових значень або відтінків значень. Порівняймо: «**Екстремісти** протягом багатьох років погрожували працівникам *CharlieHebdo*. Тому ми маємо разом стати на захист демократичних цінностей», – заявив президент Франція Франсуа Олланд у спеціальному зверненні до співвітчизників з Єлисейського палацу у зв'язку з терактом, що стався у Парижі 7 січня у редакції журналу *CharlieHebdo*, та закликав співгромадян до національної єдності перед обличчям **тероризму**» («Українська правда», 07 січня 2015 року); «Справжня влада означає те, що ти можеш отримати бажане без застосування насильства. Росія була набагато сильнішою, коли Україна виглядала незалежною країною, але була **клеттократією**, в якій Путін міг смикати за ниточки», – заявив президент США Барак Обама» («Високий Замок», № 30, 10–16.03.2016); «Нарешті при визначенні політичних і патріотичних симпатій на Донбасі чітко позначився соціальний вектор розподілу. Більшість прихильників проросійських ідей – пенсіонери, безробітні й **люмпен-пролетаріат** із депресивних районів Донбасу» («Дзеркало тижня», № 12, 04.04.2014).

Мову підстилю ЗМІ початку ХХІ століття збагатили численні суспільно-політичні лексичні та семантичні інновації, серед яких, на думку О. А. Стишова, можна розрізнити неологізми різного статусу: 1) **лексемі-неологізми**; 2) **текстові інновації**.

Новітні засоби масової інформації репрезентують такі лексемі-неологізми, як *люстрація*, *децентралізація*, *ратифікація*, *інавгурація*, *ідеологема*, *геноцид*, *етноцид*, що позначають процеси, явища розбудови й становлення держави.

Серед масиву лексем-неологізмів розрізняємо **власне неологізми** – слова, що характеризуються абсолютною новизною як щодо форми, так і щодо змісту. Гостра потреба в номінації нових понять і явищ виникає у зв'язку з динамічним розвитком суспільно-політичного життя як на території України, так і в світовому масштабі. Такі лексичні інновації – «свідки» доби – превалюють серед зібраного фактичного матеріалу: *імплементація*, *деескалація*, *ратифікація*, *анишлюс*, *реінтеграція*, *транши*, *істеблішмент*, *карт-бланш*, *теракт*, *брифінг*, *коаліція*, *омбудсмен* та ін. Порівняймо: «Якщо взяти до уваги не змістове наповнення революційної і постреволюційної риторики, не гасла чи **ідеологеми** (хай хаотичні й сирі, та все ж ідеологеми), а логіку подій,

то можна було б прийти до простого висновку: влада остаточно втратила в Україні свій пострадянський пієтет серед людей» («Дзеркало тижня», № 25, 11.07.2014); «41 країна ООН засудила систематичні порушення прав людини і зловживання з боку російської влади на анексованому півострові Крим. Це примусова та ретроактивна **імплементация** російського законодавства, нав'язування російського громадянства, політично вмотивовані тюремні ув'язнення та судові переслідування, обмеження прав на свободу висловлювань, залякування журналістів, систематичне переслідування та дестабілізація роботи ЗМІ, які мовлять кримськотатарською та українською мовами» («Високий Замок», № 31, 17–23.03.2016); «**Деескалація** конфлікту на Донбасі має передбачати відведення військ і техніки від лінії розмежування, яка закріплена Мінським меморандумом від 19 вересня 2014 року. На цьому зійшлися лідери України, Німеччини та Франції – Петро Порошенко, Ангела Меркель і Франсуа Олланд під час телефонної розмови» («Дзеркало тижня», №1, 16–23 січня 2015 року).

Окрему групу, домінантну за обсягом і досить своєрідну, становлять **новоутворення** – лексичні одиниці, що відзначаються новизною форми (відомі морфемі виступають у незвичних поєднаннях, утворюючи слова із зовсім новими значеннями). У новітніх мас-медіа **новоутворення** суспільно-політичної сфери концентруються навколо понять, пов'язаних із тенденціями сучасного політикуму, політичними кампаніями, рухами, доктринами: *правоцентристський* (який стосується правого центру – проміжної між правими і лівими політичної сили, – що характеризується помірною реакційністю), *неоавантюрний* (для якого характерні нові ризиковані й сумнівні дії), *політструктуризація* (процес чіткого оформлення політичних структур), *підмандатний* (який діє за мандатом ООН), *політиканство* (безпринципна політична діяльність заради власних інтересів), *деолігархізація*, *деокупація*, *етнополітика*, *державотворення*, *націобудівництво*, *декомунізація*, *євроспільнота*, *євротрансформація*, *багатовекторність*. Пор.: «Екс-президент України Леонід Кучма, який протягом десяти років свого президентства реалізовував політику «**багатовекторності**», орієнтуючись одночасно і на Захід, і на Росію, прийшов до висновку, що Сполучені Штати – найбільш надійний союзник України» («Дзеркало тижня», № 23, 26.06.2014); «**Етнополітика** Української держави ніколи не була консервативною структурою з ортодоксаль-

ними традиціями, навпаки, в ній завжди вгадувалася толерантність і миролюбне ставлення до всіх представників нацменшин» («Високий Замок», № 86, 19–25.06.2014); «Необхідна термінова **деолігархізація** країни «зверху», щоб не допустити її «знизу», бо тоді вона може бути з вилами та ломаччям, а головне – з вогнепальною зброєю в широкому асортименті» («Українська правда», 06 січня 2015 року). Новоутворення виконують не тільки номінативну, а й експресивну функцію. Експресивно-стилістичне насичення лексичної одиниці у більшості випадків пов'язане з її семантичним оновленням і розширенням контексту її вживання.

У мові публіцистики суспільно-політичного спрямування серед лексем-неологізмів розрізняємо **семантичні неологізми** – слова, у яких нове значення передається формою, наявною в мові. У семантичній структурі таких лексичних одиниць виникає ще один лексико-семантичний варіант при збереженні всіх попередніх. Прикладом можуть слугувати такі семантичні неологізми: *соціальний ліфт, парламентські канікули, урядова штаб-квартира, міністерський портфель, партійний капітал, нормандська четвірка, стратегічна сімка, політичний притулок, фракційні торгата* ін.

Варто зазначити, що лексеми-неологізми сучасної доби, активно функціонуючи в мові новітніх мас-медіа, міцно входять у життя, реалізують свою семантику, озвичаються в мовній практиці, втрачають свою новизну, перетворюються в одиниці загальномовного словника. Переважна більшість таких інновацій ввійшли або мають перспективи входження в спеціальні та загальномовні словники. Неабияку роль у цьому процесі відіграють і смаки мовців, певним чиним – мовна мода, що її пропагують сучасні засоби масової інформації.

Текстові інновації також пов'язані з усвідомленням соціально-політичних процесів, що відбуваються у світі та Україні, проте не мають статусу потенційно кодифікованих лексем. Такі лексеми політологічного характеру, як *коаліціант, доларизація, непідписант, білосердечні, опоблоківці, ударівці* та ін. належать до текстових інновацій. Це терміни ідеології, політики, частково військової справи, також перифрази, загальноновживані найменування, метафори, навіть власні імена, за якими може стояти певний комплекс політичних уявлень і понять, асоціацій. Сюди ж належать і такі широко вживані останнім часом інновації політологічного характеру, як *тушка* (термін, що вживається, коли народний депутат Верховної Ради України пере-

ходить з однієї політичної сили, від якої він балотувався до Верховної Ради України, в іншу. Такого перебіжчика називають «тушкою». Термін також вживається щодо депутатів, котрі у важливих питаннях голосують за постанови на боці фракцій, до яких не входять і до яких їх виборці не обирали); *тітушки* (термін з'явився в травні 2013 року і походить від прізвища спортсмена Вадима Тітушка; набув широкого поширення з листопада 2013, у період Євромайдану) – збірна назва найманців, часто люмпенізованих кримінальних елементів, гопників, молодиків, спортсменів, які українська влада використовувала для застосування фізичної сили й участі в масових сутичках, зокрема, для перешкоджання діяльності опозиційних активістів та для дій проти вуличних протестів: провокацій, підпалів машин, залякування, побиття та розгону демонстрацій, впливу на процес голосування на виборах тощо, *кнопкодав* та ін. Саме вони й становлять текстові інновації, у яких слово набуває додаткового значення в публіцистичному стилі. Наприклад: *«Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) вдруге погіршив прогноз розвитку української економіки і тепер очікує її зниження на 0,5 %. А також вважає, що ризиками для стабільного розвитку української економіки залишаються проблемні банківські кредити і значна доларизація фінансового сектора»* («Дзеркало тижня», № 16, 10.05.2013); *«Спікер українського парламенту Володимир Гройсман обіцяє зайнятися «кнопкодавами»*. Він збирає робочу групу з депутатів та профільних фахівців щодо напрацювання змін для унеможливлення неперсонального голосування» («Українська правда», 02 лютого 2015 року).

Кількісно обмежену групу **текстових інновацій** у зібраному фактичному матеріалі становлять **трансформації** – слова, у яких нова форма поєднується із значенням, яке передавалося раніше іншими лексичними засобами (слова, у семантичній структурі яких виникає ще один лексико-семантичний варіант при збереженні всіх попередніх). Прикладом можуть слугувати інновації *ленінопад*, *іллічепад*, *прем'єриада*, *коаліціада*. Пор.: *«Хоч у депутатів вистачило совісті не явити перед Джо Байденом напівпорожню залу, та від звички «щоб то його зробити, коли нічого робити (газети почитати, мобількою побавитись чи подрімати?)» народні обранці під час сеансу байдено-терапії відмовились. Слухали уважно»* («Високий Замок», № 137, 10–16.12.2015); *«Наталя Балюк, головний редактор видання «Високий Замок»: «Коли спостерігаєш за тим, як розгортається брудна по-*

літична інтрига навколо *прем'єри*ади, складається враження, що наші доморощені політики надихнулися сюжетом популярного американського серіалу «Картковий будинок» про закулісся американської політики, зокрема про те, як головний герой безжалісно знищує політичних конкурентів» («Високий Замок», № 31, 17–23.03.2016).

У мові підстилю засобів масової інформації досить інтенсивно функціонують індивідуально-авторські неологізми, або, як їх ще називають, **оказіоналізми**. Процес демократизації в мові новітніх мас-медіа, розкутий стиль працівників ЗМІ, знання іноземних мов сприяють творенню індивідуально-авторських неологізмів, напр.: *владовершитель*, *недолюстрація*, *золотобатонник* та ін. Їх варто розглядати, як «складне явище системного (реалізація словотвірних можливостей, закладених у системі певної мови) і асистемного (ненормативність, функціональна й емоційно-експресивна зумовленість, створення для ситуативних потреб) характеру» [10; 47]. Оказіоналізми творять художники слова, публіцисти тощо з певною стилістичною метою – посилення експресивності тексту, увиразнення ситуації, образу, фрагменту дійсності. На відміну від мовних неологізмів, індивідуально-авторські неологізми частіше виконують не номінативну, а когнітивну, експресивно-оцінну функції, рідко закріплюються у літературній мові, не потрапляють до загальномовних словників. Пор.: «Народні обранці леліють думки не лише про «догройсманівські» зарплати, а й про дармові депутатські квартири» («Високий Замок», № 137, 10–16.12.2015); «Одна річ – жорстка розмова за зачиненими дверима (що це таке у виконанні Джо Байдена, відчули і президент Порошенко, і прем'єр Яценюк), інша – публічний прочухан для українських «владовершителів» («Високий Замок», № 137, 10–16.12.2015).

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, сфера сучасних українських засобів масової інформації засвідчує: мова живе, еволюціонує. Досліджені джерела віддзеркалюють такі лексико-семантичні процеси, які відбуваються в мові новітніх мас-медіа політичного спрямування, як неологізація; поява значної кількості іншомовних термінів, зокрема англіцизмів, що надто швидко адаптуються в сучасній українській мові. Інтенсивне використання в новітніх українських мас-медіа інновацій політологічного спрямування свідчить про пошук нових свіжих найменувань, прагнення до точності, об'єктивності, емоційності та експресивності.

Література

1. Жайворонок В. В. Лексична підсистема мови і значення мовних одиниць / В. В. Жайворонок // Мовознавство. – 1999. – № 6. – С. 32–46.
2. Клименко Н. Ф. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі : [монографія] / Н. Ф. Клименко, Є. А. Карпіловська, Л. П. Кислюк. – К. : Видав. Дім Дмитра Бураго, 2008. – 336 с.
3. Колоїз Ж. В. Семантичні неологізми як результат семантичної деривації / Ж. В. Колоїз // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. – Сер. : Філологія. – 2005. – № 659. – Вип. 44. – С. 6–11.
4. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту : [навч. пос.] / І. М. Кочан. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – К. : Знання, 2008. – 423 с.
5. Кочерга О. Українські термінологічні словники довоєнного періоду в бібліотеках Києва та Львова / Ольга Кочерга, Володимир Кулик // Вісник Академії наук України. – 1994. – № 4. – С. 55–61.
6. Навальна М. Динаміка лексикону української періодики ХХІ ст. : [монографія] / Марина Навальна. – К. : Інститут української мови; Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2011. – 328 с.
7. Нецименко Г. П. Динаміка речевого стандарту сучасної публічної вербальної комунікації : Проблеми. Тенденції розвитку / Г. П. Нецименко // Вопросы языкознания. – 2001. – № 1. – С. 98–132.
8. Сербенська О. Інновації у мові сучасних українських мас-медіа / Олександра Сербенська // 125 років Наукового товариства імені Шевченка : [зб. наук. пр. і матеріалів, присвяч. ювілею тов-ва]. – Львів, 2001. – С. 158–177.
9. Ставицька Л. О. Дискурс помаранчевої пристрасті / Л. О. Ставицька. – К. : Критика. – 2005. – № 3. – С. 3–16.
10. Стишов О. А. Українська лексика кінця ХХ століття (на матеріалі мови засобів масової інформації) / О. А. Стишов. – [2-ге вид., переобл.]. – К. : Пугач, 2005. – 388 с.
11. Фаріон І. Д. Мовна норма: знищення, пошук, віднова : [монографія] / І. Д. Фаріон. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2010. – 328 с.

References

1. Zhaivoronok V. V. Leksychna pidsystema movy i znachennia movnykh odynyts / V. V. Zhaivoronok // Movoznavstvo. – 1999. – № 6. – S. 32–46.
2. Klymenko N. F. Dynamichni protsesy v suchasnomu ukrainskomu leksykoni : [monohrafiia] / N. F. Klymenko, Ye. A. Karpilovska, L. P. Kysliuk. – K. : Vydav. Dim Dmytra Buraho, 2008. – 336 s.
3. Koloiz Zh. V. Semantychni neolohizmy yak rezultat semantychnoi deryvatsii / Zh. V. Koloiz // Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu im. V. N. Karazina. – Ser. : Filolohiia. – 2005. – № 659. – Vyp. 44. – S. 6–11.
4. Kochan I. M. Linhvistychnyi analiz tekstu : [navch. pos.] / I. M. Kochan. – [2-he vyd., pererob. i dop.]. – K. : Znannia, 2008. – 423 s.
5. Kocherha O. Ukrainski terminolohichni slovnyky dovoiennoho periodu v bibliotekakh Kyieva ta Lvova / Olha Kocherha, Volodymyr Kulyk // Visnyk Akademii nauk Ukrainy. – 1994. – № 4. – S. 55–61.

6. Navalna M. Dynamika leksykonu ukrainskoi periodyky KhKhI st. : [monohrafiia] / Maryna Navalna. – K. : Instytut ukrainskoi movy; Vydavnychy Dim Dmytra Buraho, 2011. – 328 s.
7. Nieshchimienko G. P. Dinamika rechievogo standartu sovriemiennoi pablychnoi vierbalnoi kommunikatsi : Problemy. Tiendientsii razvityia / H. G. Nieshchimienko // Voprosy yazykoznavaniia. – 2001. – № 1. – S. 98–132.
8. Serbenska O. Innovatsii u movi suchasnykh ukrainskykh mas-media / Oleksandra Serbenska // 125 rokiv Naukovoho tovarystva imeni Shevchenka : [zb. nauk. pr. i materialiv, prysviach. yuvileiu tov-va]. – Lviv, 2001. – S. 158–177.
9. Stavytska L. O. Dyskurs pomaranchevoi prystrasty / L. O. Stavytska. – K. : Krytyka. – 2005. – № 3. – S. 3–16.
10. Styshov O. A. Ukrainska leksyka kintsia KhKh stolittia (na materialii movy zasobiv masovoi informatsii) / O. A. Styshov. – [2-he vyd., pereobl.]. – K. : Puhach, 2005. – 388 s.
11. Farion I. D. Movna norma: znyshchennia, poshuk, vidnova : [monohrafiia] / I. D. Farion. – Ivano-Frankivsk : Misto NV, 2010. – 328 s.

Полищук Наталия. Инновации политического характера в языке современной публицистики (на материалах газет «Дзеркало тижня», «Українська правда», «Газета по-українськи», «Високий Замок»). Рассмотрено общественно-политическую лексику и терминологию, которая является неотъемлемым компонентом языка современных средств массовой информации; проанализировано лексико-семантические процессы, отображающиеся в языке СМИ начала XXI века; выявлено тематические группы общественно-политической лексики и терминологии; проиллюстрировано особенности употребления политических инноваций в авторском тексте.

Ключевые слова: украинский язык, общественно-политическая лексика, термин, инновация, семантика, публицистический текст.

Polishchuk Nataliya. Innovations are political character of language of modern publicism. In this the article consider the social and political vocabulary and terminology, which is an essential component of the language of modern means of information hour all year round; It analyzed the lexical-semantic processes that appear in the language of the media beginning of the XXI century; viyavleno thematic groups of political lexicon of terminology illustrated in particular the use of political innovations in the author's text.

Key words: Ukrainian language, terminology of socio-political, term, innovation, semantics, publicistic text.